

petus quemque fert ad hæc vel illa, relaxare animos, & dare se iucunditati solent. Ego verò, quoties mihi aliquid temporis superest, à laboribus meæ vocationis, id omne (absit iactantia dictis) honestis studiis consecrare consueui: & quoties vnius alicuius, diuturnæque lectionis me cœpit fastidium: id permutatione in aliud genus, aut alia quadam meditatione depellere, & excutere conor. Quemadmodum enim ciborum & obsoniorum varietas, etiam ventre saturo, gulam irritat: ita lectionis varietas & permutatio nouum quoddam desiderium nouosque quosdam motus in animis hominum excitat: vt alter animi labor, prioris veluti quies, & nouæ voluptatis perfruitio esse videatur. Maximè verò nos afficit repetitio eorum studiorum, quibus aliquando iuuenes eramus dediti: inter quæ principem locum sibi vendicant Mathematicæ disciplinæ: has enim in aliquot docui scholis: & propè solus, si dicendum est, quod verum est, ante annos plus minus xxv, in isto Maiestatis vestræ Archigymnasio illam conseruaui: ac meo quantulocunque studio & labore iuui, vt deinceps absque interruptione, in hanc vsque diem fuerit cõtinuata. Nam cùm essem vnicus auditor clariss. viri D. Andreae Perlachii, anno propemodum integro, relictus: & alii, qui eum tum temporis vnâ mecum audiebant, vel vita decessissent, vel aliò studiorum causa commigrassent, inter quos fuit Georgius Drascouitius, nunc Reue-